

РЕШЕНИЕ

№ 3062

гр. София, 18.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 27.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **2985** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба на ГДК 2008 Е., ЕИК:[ЕИК], [населено място], [жк], ул. К. водопад, [жилищен адрес] представлявано от Д. Д. П., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221017008533-091-001/23.05.2018 г., издаден от Фиданка С. Й., началник сектор „Ревизии”, при дирекция „Контрол“ при Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция за приходите (НАП) С., орган, възложил ревизията и Г. А. П., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1989/20.12.2018 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика (ОДОП) – С.. Ревизионният акт се оспорва в частта, в която на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ не е признато правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 272 000,00 лв., за данъчен период м. 07.2017 г., ведно с начислената лихва за забава в размер на 21 442,82 лв., във връзка с доставка от Т. Г. Е.. Излагат се аргументи за допуснати нарушения на процесуалния и материалния закон. Твърди, че е установено наличие на авансово заплащане за доставка, чието изпълнение е отложено по искане на клиента. Намира, че са представени всички изискуеми документи, поради което неоснователно е отказано правото на данъчен кредит по доставката от Т. Г. Е.. Позовава се на практика на СЕС и ВАС, съгласно която изискването за възникване на право на приспадане на данъчен кредит за стоките се отнася до конкретната доставка, посочена от

ревизираното лице с право на данъчен кредит и не е свързано с изпълнението на предходни сделки, по които лицето не е страна и няма отношение към тяхното изпълнение или с неустановения произход на стоката. Сочи, че съгласно практиката на СЕС и българските съдилища, за да бъде отказано правото на приспадане на данъчен кредит следва да са установени обективни данни за участие на получателя в данъчна измама. Изразява искане оспореният РА в частта на отказано право на приспадане на данъчен кредит да бъде отменен като незаконосъобразен.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат С., който поддържа жалбата на заявените в нея основания и искането за отмяна на РА. Изрично заявява, че не претендира присъждане на разноски.

Ответната страна – директорът на ДОДОП – [населено място], се представлява по делото от юрк. А., която оспорва жалбата. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, Шестнадесети състав, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221017008533-020-001/06.12.2017, връчена електронно на 04.01.2018 г., издадена от Фиданка С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на ГДК 2008 Е., за установяване на задълженията по ЗДДС за данъчен период м. 07.2018 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221017008533-092-001/24.04.2018 г. срещу който не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22221017008533-091-001/23.05.2018 г., издаден от Фиданка С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Г. А. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

В резултат на ревизията са установени задължения в размер на 295 159,02 лв., при декларирани от задълженото лице в размер на 1 716,20 лв., които са предмет на спор в процеса на административното обжалване. Същите са в резултат на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 272 000,00 лв. по фактура, издадена от Т. Г. Е., ЕИК[ЕИК].

С жалба вх. № 53-06-4682 от 26.07.2018 г. по описа на ТД на НАП – С. РА е оспорен по административен ред пред директора на ДОДОП – [населено място], който е компетентният решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК. При проверка на допустимостта на жалбата е установено, че са налице нередовности, а именно, че положеният от управителя подпис съществено се различава от образца на саморъчния подпис на управителя, положен на декларация по чл. 142 от Търговския закон /ТЗ/ и от образца на подписа на управителя по чл. 141, ал. 8 от ТЗ, публикувани от Агенцията по вписванията по партидата на ГДК 2008 Е.. Предвид така констатираните обстоятелства е изготвено уведомление до дружеството по реда на чл. 147, ал. 2 от ДОПК, изпратено на адреса му за кореспонденция на дружеството, на постоянния адрес на неговия управител и на декларирания електронен адрес. В отговор, в дирекция ОДОП С., е получено писмо от управителя на дружеството – Д. Д. П., заведено с вх. №23-22-1429#3/25.10.2018 г., към което е приложен екземпляр от

жалбата, преподписана от управителя на дружеството. На основание чл. 155, ал. 1 от ДОПК от отстраняване на нередовностите по чл. 145 от ДОПК е започнал да тече срокът за произнасяне на решаващия орган, като при съобразяване на разпоредбата на чл. 22 от ДОПК същият е изтекъл на 24.12.2018 г. В този срок е постановено решение № 1989/20.12.2018 г., с което РА е потвърден в оспорената част.

Решението е издадено от компетентен орган и в срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК. По делото не са представени доказателства, установяващи датата на връчване на решението на жалбоподателя.

Срещу РА е подадена жалба до АССГ с вх. № 53-04-239/22.02.2019 г. по описа на ДОДОП – [населено място].

Предвид липсата на доказателства за датата, на която от жалбоподателя е получено решението на директора на дирекция ОДОП-С., съдът намира, че жалбата е подадена в срока за обжалване на РА от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, с който се установяват задължения, и след изчерпване на административния ред за оспорване по чл.155 ДОПК, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт, включва преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Оспорваният РА №Р-22221017008533-091-001/23.05.2018 г. е издаден от възложителя на ревизията и ръководителя на ревизията съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК. В качеството на възложител на ревизията съгласно ЗВР №Р-22221017008533-020-001/06.12.2017, е Фиданка С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С.. В качеството на ръководител на ревизията, определен с посочената ЗВР е Г. А. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП - С.. РА, РД и ЗВР са подписани с квалифициран електронен подпис съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, като за валидното им подписване от органите по приходите са представени писмени и веществени доказателства, приобщени към делото, които не са оспорени. С оглед на това съдът намира РА за издаден от компетентни органи, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

В резултат от ревизионното производство е установено, че предмет на упражняваната за ревизираните периоди дейност от дружеството - жалбоподател е търговска дейност в страната.

На основание чл. 35 от ДОПК, до ГДК 2008 Е. е изготвено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221017008533-040-001/05.01.2018 г., връчено по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК. Съгласно констатациите, представени са част от посочените в искането документи за провеждане на ревизията.

Органите по приходите са констатирани, че през данъчен период м. 07.2017 г. чрез включване в дневника си за покупки на фактура №[ЕГН]/31.07.2017 г. с данъчна основа 1 360 000,00 лв. и ДДС в размер на 272 000,00 лв. ревизираното лице е претендирало правото на данъчен кредит в посочения размер.

С цел установяване на факти и обстоятелства, на основание чл. 45, ал. 2 от ДОПК, е извършена насрещна проверка на Т. Г. Е.. Резултатът от проверката е отразен в

протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ №П-22220218002734-141-001/12.03.2018 г. В хода на проверката е изготвено ИПДПОЗЛ №П- 22220218002734-040-001/11.01.2018 г., изпратено за връчване на декларирания електронен адрес и адреса за кореспонденция. Предприети са действия за връчване по реда на чл. 32 от ДОПК, като са извършени две посещения през 7 дни на декларирания адрес за кореспонденция, който съвпада с адреса по чл. 8 от ДОПК, които са документирани с протоколи №1143036/15.01.2018 г. и №1143044/25.01.2018 г. Съгласно констатациите, на адреса за кореспонденция не е открит управителя на дружеството, нито упълномощено лице за връзка с органите на НАП. Публикувано е съобщение по чл. 32 от ДОПК с изх. №П-22220218002734-С32-001/29.01.2018 г. на страницата на НАП в Интернет и поставено на таблото за съобщения. Изпратено е съобщение чрез лицензиран пощенски оператор на декларирания адрес за кореспонденция, но известие за доставяне към момента на проверката не се е върнало. Искането е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК на 14.02.2018 г. В указания 14-дневен срок не са представени документи и писмени обяснения от задълженото лице.

Органите по приходите са извършили проверка в ИС на НАП V. 14, при която са установили, че Т. Г. Е. е включило в дневник за продажбите на СД по ЗДДС процесната фактура, с получател ГДК 2008 Е.. Констатирани са, че по данни на програмните продукти на НАП, соченият доставчик има назначени 6 лица на трудов договор в икономическа дейност „строителство на сгради“.

С конкретно ИПДПОЗЛ №Р-22221017008533-040-002/12.03.2018 г. от ГДК 2008 Е. е изискано съдействие за намиране на проверявания доставчик и съответно представяне на документи. От ревизираното дружество не са представени данни относно Т. Г. Е..

С трето ИПДПОЗЛ №Р-22221017008533-040-001/05.01.2018 г. са изискани данни и доказателства относно фактическото предаване на стоките, предмет на процесната фактура, договори, анекси, допълнителни споразумения и приложения към тях /приемно-предавателни протоколи, актове и всички други съставени по повод доставките документи/, платежни документи във връзка с предоставената доставка.

В отговор на горното, ревизираното лице е предоставило заверени копия на документи: процесната фактура с предмет: по договор за доставка на оборудване от 27.07.2017 г.; договор за доставка на техника от 27.07.2017 г. в който ГДК 2008 Е. е купувач и Т. Г. Е. е доставчик, ведно с приложение и анекс. Констатирано е, че съгласно предмета на договора, доставчикът се задължава да достави техника, а купувачът се задължава да приеме и заплати цената, в сроковете и при условията на този договор, подробно описани в приложение №1. Срокът на договора е 180 дни от датата на подписването му. Във цитираното приложение към договора от 27.07.2017 г. е описана техниката, която е на обща стойност 1 360 000,00 лв. и представлява: колесен каналкопател D. W. модел RT125Q с плуг за полагане на тръби VP-12Q и стойка за макара D. W. МОДЕЛ RC-30 цена без ДДС 720 000,00 лв. и челен колесен товарач марка Волво модел L350F, г. на производство 2014, 50000-56000 кг. работно тегло, статичен товар на преобръщане 34780 кг. 6,2-12,7m 3 обем на кофата – 1 бр. цена без ДДС 640 000,00 лв. С анекс от 16.10.2017 г. към договора, страните са се договорили за удължаване срока на доставката със 120 дни, считано от датата на анекса. Ревизиращите са цитирали писмените обяснения от управителя на дружеството, съгласно които сделката е по сключен договор за доставка на земекопна техника от Т. Г. Е., която е в процес на изпълнение. Посочено е, че договарянето е станало с управителя П. П., а плащането по този договор е по банков път по сметка на

доставчика. Обяснено е, че поръчката е направена на основание поръчка за доставка към дружеството от страна на чуждестранен контрагент, с който имат сключен договор.

Ревизиращите органи по приходите са констатирани, че от ГДК 2008 Е. не е представен приемо предавателен протокол за получената техника по видове, лицата които са я предали и получили, място на извършване на доставката, документи за разплащане.

В заключение при така установената фактическа обстановка, ревизиращите органи са приели, че липсват безспорни доказателства за реално изпълнение на доставката с доставчик Т. Г. Е.. Не са представени доказателства относно произхода на стоката, мястото на натоварване, лицата които са я предали, начина на транспортиране и определяне на цената по доставката. Посочено е, че не са представени документи за разплащане. Направен е крайният извод за липса на доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, която е облагаема съгласно чл. 12 от ЗДДС и данъчно събитие съгл. чл. 25, ал. 2 от закона, във връзка с чл. 25, ал. 5 от ЗДДС.

Въз основа на гореустановеното, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 6 от ЗДДС не е признато правото на данъчен кредит в размер на 272 000,00 лв. по процесната фактура, издадена от Т. Г. Е.. Начислени са лихви за забава.

В настоящото съдебно производство, без оспорване е прието заключение на съдебносчетоводна експертиза.

Вещото лице установява, че в Търговския регистър няма публикуван ГФО за 2017 г. на Т. Г. Е.. Дадено е Указание за отстраняване на нередовности № 20180629183656 от 18.02.2019 г.

В Търговския регистър не са публикувани ГФО на ГДК 2008 Е. за нито една отчетна година.

От страна на ГДК 2008 Е. и на Т. Г. Е. не са предоставени годишни финансови отчети и годишни данъчни декларации по чл.92 от ЗКПО за 2017 г., подадени в ТД на НАП.

От страна на ГДК 2008 Е. не са предоставени счетоводни справки, а само документите, описани в раздел III от заключението.

При ГДК 2008 Е. процесната фактура е осчетоводена като е дебитирана сметка 602 „Разходи за външни услуги“, дебитирана е сметка 4531 „Начислен данък за продажбите“ и е кредитирана сметка 401 „Доставчици“.

Предоставени са протоколи за доставка на оборудването, както следва:

Приемно-предавателен протокол № 1 от 01.03.2018 г., подписан от купувача и Т. Г. Е. – доставчик, за следното:

На основание на договор от 28.07.2017 г., на адрес: Република У., [населено място], [улица] А, доставчикът предава на купувача и прехвърля собствеността на:

1 бр. каналокопател D. W. модел RT-125Q – колесен;

1 бр. колесен товарач VOLV модел O L350F – челен.

В протокола е отбелязано, че купувачът няма видими забележки по доставката и декларира, че отговаря на описанието по приложението на договора между страните.

Купувачът ще направи техническа консултация по състоянието на получените каналокопател и челен товарач и ще уведоми доставчика до 48 часа от подписване на приемно-предавателния протокол.

Предоставен е констативен протокол № 1 от 02.03.2018 г. за връщане на оборудването от купувача на доставчика, поради установени технически проблеми.

Доставчикът се задължава да отстрани техническите проблеми за своя сметка или да

подмени изцяло въпросното оборудване/техника в срок до 180 дни и ще организира доставката на същото до посочен от купувача допълнително предоставен адрес – за своя сметка.

От така представените документи се установява, че оборудването не е налично при ГДК 2008 Е..

При доставчика Т. Г. Е. продажбата с процесната фактура е осчетоводена като е дебитирана сметка 411 „Клиенти“ със сумата 1 632 000 лв. и са кредитирани сметки 702/1 „Приходи от продажби на стоки – каналкопател D. W. модел RT-125Q – колесен“ със сумата 1 360 000 лв. и 4532 „Разчети за данък върху добавената стойност - продажби“ със сумата 272 000 лв.

Продадените стоки са изписани от счетоводството на Т. Г. Е. на два пъти с операцията: дебит сметка 702 „Приходи от продажби на стоки“ на кредит сметка 304 „Стоки“, като втория път стойността на изписаните стоки е равна на продажната им стойност – 1 360 000 лв.

Осчетоводени са две плащания по фактурата по дебита на сметка 504/1 и по кредита на сметка 411.

Съгласно справка „История на транзакциите“ за сметка в EUR с IBAN: [банкова сметка], има следните постъпления от ГДК 2008 Е.:

На 03.08.2017 г. – 359 140 евро (702 416.79 лв.);

На 04.08.2017 г. – 399 850 евро (782 038.63 лв.).

Остатъкът за плащане от страна на ГДК 2008 Е. по процесната фактура е 147 544.58 лв.

Оборудването е фактурирано на Т. Г. Е. от Г. У. Д. Л. Е. с фактура № [ЕГН]/31.07.2017 г., с данъчна основа 1 320 000 лв., начислен ДДС 264 000 лв. и общата стойност 1 584 000 лв. Данъчната основа на фактура № [ЕГН] е осчетоводена по дебита на сметка 304 „Стоки“, начисленият ДДС е осчетоводен по дебита на сметка 4531 и общата стойност на фактурата е осчетоводена по кредита на сметка 401.

Има плащания от страна на Т. Г. Е. – купувач към Г. У. Д. Л. Е. – доставчик, но не може да се каже точно колко са платените суми по фактура № [ЕГН]/31.07.2017 г., тъй като плащанията не са уточнявани за кои фактури се отнасят. Общо декларирани от Т. Г. Е. покупки, получени от Г. У. Д. Л. Е. през 2017 г., са в размер на 2 565 884.40 лв. с ДДС. От експертизата са прегледани справки „История на транзакциите“, издадени от П. банк за разплащателни сметки в лева и е евро на Т. Г. Е. и е констатирано, че плащанията към Г. У. Д. Л. Е. са в общ размер на 2 073 359.83 лв. Остатъкът за плащане по фактурите от 2017 г. е 492 524.57 лв.

Допълнително е представен на вещото лице договор за доставка на оборудване от 28.07.2017 г., подписан между Т. Г. Е. – купувач и Г. У. Д. Л. Е. – доставчик. Съгласно договора доставчикът се задължава да достави оборудване, съгласно условията в Приложение № 1, в размер на 1 320 000 лв. Предоставен е Приемно-предавателен протокол от 01.03.2018 г. към договор за доставка от 28.07.2017 г., подписан от купувача – Т. Г. Е. и доставчика – Г. У. Д. Л. Е., с място на съставяне: Република У., [населено място], ул. Ф.“ № 22 А, с който доставчикът предава на купувача следното:

Колесен каналкопател D. W. модел RT-125Q – 1 бр.;

Челен колесен товарач VOLV модел O L350F – 1 бр.

В протокола е отбелязано, че купувачът ще се консултира относно

техническото състояние на гореописаната техника с неговия клиент и ако има забележки, ще уведоми доставчика в срок до 48 часа от подписване на протокола.

Предоставен е и констативен протокол от 02.03.2018 г. към договор за доставка от 28.07.2017 г. за връщане на оборудването от купувача на доставчика, поради установени технически проблеми.

Доставчикът се задължава да отстрани техническите проблеми за своя сметка или да подмени изцяло въпросното оборудване/техника в срок до 180 дни и ще организира доставката на същото до посочен от купувача допълнително предоставен адрес – за своя сметка.

Оборудването не е налично при Т. Г. Е..

Основание за издаване на процесната фактура №[ЕГН]/31.07.2017 г. с данъчна основа 1 360 000,00 лв. и ДДС в размер на 272 000,00 лв. е представен от ГДК 2008 Е. договор за доставка на техника от 27.07.2017 г. с описани в Приложение №1 параметри и стойност на техниката, която е предмет на договора. Срокът на договора /180 дни от подписването му/ е променен с анекс от 16.10.2017 г. със 120 дни, считано от момента на подписването на анекса. Т. е. крайния срок за доставка на описаната в приложението техника е продължен до 16.02.2018 г. Съгласно договора, купувачът заплаща 100% от общата договорена стойност на доставката на техника в размер на 1 360 000,00 лв. в срок до 10 дни от подписването му /чл. 4.1/, а доставчикът следва да издаде оригинална фактура при подписване на договора /чл. 6.2/.

По делото не се представят доказателства за получаване на предмета на доставката: Колесен каналопател D. W. модел RT-125Q – 1 бр. и Челен колесен товарач VOLV модел O L350F – 1 бр. от ГДК 2008 Е.. Видно от заключението на ССЧЕ, неоспорено от страните, съгласно данните от проверените документи в счетоводството на ГДК 2008 Е. и на неговия доставчик Т. Г. Е. посоченото като предмет на доставка, съгласно договора и съгласно фактурата оборудване не е налично в нито едно от двете дружества. Не са представени доказателства, че това оборудване е налично при посочения като доставчик на Т. Г. Е. Г. У. Д. Л. Е.. Представен е констативен протокол от 02.03.2018 г. към договор за доставка от 28.07.2017 г., между Т. Г. Е. и Г. У. Д. Л. Е. за връщане на оборудването от купувача на доставчика, поради установени технически проблеми. Доставчикът се задължава да отстрани техническите проблеми за своя сметка или да подмени изцяло въпросното оборудване/техника в срок до 180 дни и ще организира доставката на същото до посочен от купувача допълнително предоставен адрес – за своя сметка. Жалбоподателят сочи това обстоятелство като причина за установената липса на оборудването в негова фактическа власт. Посоченият срок не е бил изтекъл към момента на издаване на ревизионния акт, но е изтекъл към момента на постановяване на решението на директора на дирекция ОДОП – С., както и при провеждане на настоящото съдебно производство. Както пред горестоящия административен орган, така и пред съда не са представени доказателства за осъществяването на доставка на оборудването на ГДК 2008 Е.. Процесното оборудване е документално описано в договор и протоколи за предаване, съответно връщане за

техническа проверка, като не са представени никакви други доказателства за физическото му съществуване в патримониума както на жалбоподателя ГДК 2008 Е., така и на неговия доставчик Т. Г. Е., а също и на доставчика на последното Г. У. Д. Л. Е.. Предвид така изложеното съдът приема, че не доказано осъществено предаване на стоките, предмет на доставка по фактура №[ЕГН]/31.07.2017 г. с данъчна основа 1 360 000,00 лв. и ДДС в размер на 272 000,00 лв., съгласно договор за доставка на техника от 27.07.2017 г. с описани в Приложение №1 параметри и стойност на техниката, сключен между ГДК 2008 Е. и Т. Г. Е..

Видно от приетото заключение на ССЧЕ, вещото лице е установило, съгласно справка „История на транзакциите“ за сметка в EUR с IBAN: [банкова сметка], има следните постъпления от ГДК 2008 Е.:

На 03.08.2017 г. – 359,140 евро (702,416.79 лв.);

На 04.08.2017 г. – 399,850 евро (782,038.63 лв.).

Остатъкът за плащане от страна на ГДК 2008 Е. по процесната фактура е 147,544.58 лв.

В проведеното открито съдебно заседание на 29.01.2020 г. вещото лице пояснява, че в документацията по делото няма документи за плащане на процесната фактура. Впоследствие са предоставени такива документи при изготвяне на заключението. Представени са данни за плащане, като е налице и остатък, който не е платен – 1500000 лв. са платени, 147 000 лв. са останали. Налице са две плащания, направени от ГДК 2008 Е. към Т. Г. Е. и вещото лице приема, че тези плащания са по процесната фактура, тъй като между двете юридически лица не е имало други взаимоотношения. В самото основание на фактурата не е записано основание за плащане, но тъй като това е единственото констатирано взаимоотношение между двете лица експертът приема, че плащанията са процесната фактура. Също така пояснява, че информацията за плащанията е от Справка за движението на транзакции. Не са представени банковите извлечения като е обяснено, че не могат да се предоставят, тъй като банката не съществува.

От така изложеното съдът приема, че няма категорични и безспорни данни, че стойността по фактура №[ЕГН]/31.07.2017 г. с данъчна основа 1 360 000,00 лв. и ДДС в размер на 272 000,00 лв. е заплатена от ГДК 2008 Е. на сочения като доставчик издател на фактурата Т. Г. Е.. Не се представят банкови извлечения относно направен превод, получаване и заверяване на банкова сметка. Установените от вещото лице плащания, според извод на експерта, могат да се приемат като такива по процесната фактура, но изрично не е написано основанието за плащане. В заключението, а и в съдебно заседание експертът потвърждава, че счетоводството на Т. Г. Е. е нередовно водено и констатира неточности и грешни операции. Не установява по категоричен начин, че е извършено плащане по фактура №[ЕГН]/31.07.2017 г. а твърди, че може да се приеме, че има плащане. Установените данни за плащане не съвпадат със стойността по фактурата, тъй като е налице остатък за доплащане. Последното потвърждава извода за липса на категорични доказателства за плащане, което по безспорен начин може да се свърже с по фактура №[ЕГН]/31.07.2017 г., по която се претендира право на приспадане на данъчен кредит.

Съгласно чл. 25, ал.7 от ЗДДС когато, преди да е възникнало данъчно събитие по ал. 2, 3 и 4, се извърши цялостно или частично авансово плащане по доставка, данъкът става изискуем при получаване на плащането (за размера на плащането), с изключение на получено плащане във връзка с вътреобщностна доставка. В тези случаи се приема, че данъкът е включен в размера на извършеното плащане. Съгласно чл. 68, ал.1, т. 2 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за извършено от него плащане, преди да е възникнало данъчното събитие за облагаема доставка. В разглеждания случай не е налице възникнало данъчно събитие, тъй като не е доказано наличието на оборудването, предмет на договора, във връзка с който е издадена фактура №[ЕГН]/31.07.2017 г. в патримониума на ГДК 2008 Е., както и наличието на такова оборудване при доставчиците Т. Г. Е. Г. У. Д. Л. Е.. Посоченият във фактурата данък не е станал изискуем, тъй като не е доказано осъществено плащане. Следователно и не са налице предпоставките на чл. 68, ал.1, т. 2 от ЗДДС за признаване право на данъчен кредит за отразения във фактурата данък.

По така изложените съображения, настоящата инстанция намира, че оспореният ревизионен акт е издаден в съответствие с изискванията на процесуалния и материалния закон. Жалбата на ГДК 2008 Е. следва да бъде приета за неоснователна.

По делото от страна на ответника е направено искане за присъждане на разноски на основание чл. 161 ДОПК, поради което съдът следва да присъди юрисконсултско възнаграждение в размер до минималното адвокатско възнаграждение, съгласно Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в редакцията ѝ, която е в сила към момента на входиране на жалбата, с която е сезиран съдът.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата ГДК 2008 Е., ЕИК:[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221017008533-091-001/23.05.2018 г., издаден от Фиданка С. Й., началник сектор „Ревизии“, при дирекция „Контрол“ при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., орган, възложил ревизията и Г. А. П., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1989/20.12.2018 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика – С., в частта, в която на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6 от Закона за данък върху добавената стойност не е признато правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 272 000,00 лв., за данъчен период м. 07.2017 г., ведно с начислената лихва за забава в размер на 21 442,82 лв.

ОСЪЖДА ГДК 2008 Е., ЕИК:[ЕИК], [населено място], [жк], ул. К. водопад, [жилищен адрес] представлявано от Д. Д. П., в качеството на управител да заплати на директора на дирекция ОДОП – С. при Национална агенция за

приходите сума в размер на 5250,00 лева (пет хиляди двеста и петдесет лева) разноси по делото, представляващи юрисконсултско възнаграждение. Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в 14 дневен срок от съобщаването му.

Съдия: